

(דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה וְגו' אשר שם משה לפני בני ישראל ולא שם לפני האומות הערלים. מִשְׁקֵר בְּנִבְיָאִים וְדִבְתֵיב והוא משקר בנביאים שהם בסוד נצח והוד שכתוב בפסוק, (ישעיה נד) וְכֹל בְּנִיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה דְּהֵינּוּ. אֵינּוֹן לְמוֹדֵי יְהוָה, וְלֹא אַחֲרָא שרק הם ראויים לתורה שהיא לימודי ה' ולא ראויים לה הערלים האחרים, וְכִתִּיב וכן כתוב עוד (ישעיה ח) חֲתוּם תּוֹרָה בְּלְמוֹדֵי, אֵינּוֹן, וְלֹא אַחֲרָא דְהֵינּוּ דוקא לישראל שהם אחוזים בלימודי שהוא הנצח וההוד ולא הערלים (רמ"ק). מִשְׁקֵר בְּכַתוּבִים, וְדִבְתֵיב וכן הוא משקר בכתובים שהם סוד יסוד ומלכות שכתוב בפסוק, (תהלים עח) וַיִּקֶּם עֲדוּת בְּיַעֲקֹב וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל ולא באומות הערלים, וְכִתִּיב וכתוב (תהלים קמ) אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ ולא העמים הערלים וקשה. מֵאַן צַדִּיקִים. דָּא צַדִּיק וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל מי הם הצדיקים אלא הוא היסוד הנקרא צדיק והשכינה הנקראת כנסת ישראל כי שניהם נקראים צדיקים. דְּמֵאַן דְּלֹא אֶתְנַזֵּר, וְלֹא עָאֵל בְּקִיּוּמָא דְלְהוֹן, לֹא יוֹדוֹן לְשִׁמְיָהּ קִדְיִשָּׁא, דְּהִיא אוֹרֵייתָא כי מי שלא נימול ולא נכנס בברית שלהם דהיינו במילה במלכות ופריעה ביסוד אז הם לא יוכלו להודות לשמו הגדול שהיא התורה (רמ"ק). אָמַר רַבִּי חֵיִיא פִּיּוֹן דְּאֶתְנַלִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל טוֹרָא דְסִינַי, לְמִיּהַב אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל, שְׂכִיבַת אֶרְעָא, וְתַבַּת בְּנִיחָא ואמר רבי חייא שמכיון שהתגלה הקב"ה על הר סיני בכדי לתת את התורה לישראל אז שקטה המלכות הנקראת ארץ והיא חזרה

להיות במנוחה, **יִרְאָה ה' הוּא דְכָתִיב** וזהו מש"כ בפסוק, (שם עו) **אָרִץ יִרְאָה וְשָׁקְטָה** כי בתחילה היא יראה ואח"כ היא שקטה [טו].

יהודי שנימול ועוסק בתורה ומקיים מצוות ונושא אשה ומוליד בנים שלומדים דרכי הקב"ה נקרא אדם שלם

תָּא חַוִּי, בַּר נָשׁ דְּאֵתִיילִיד לָא אֶתְמַנָּא עֲלֵיהּ חֵילָא
דְּלַעֲיִלָא, עַד דְּאֶתְגַּזֵּר בא וראה שכאשר האדם נולד לא מתמנה עליו

כח עליון אלא עד שיהיה נימול ועד אז חיותו דקה וקלושה וקלה להיעקר ע"י סיבה קלה כגון דק שרוח דקה עוקרתו וזהו מחמת הערלה שבו (רמ"ק). **כִּיּוֹן דְּאֶתְגַּזֵּר,**

אֶתְעַר עֲלֵיהּ (רוּחָא) אֶתְעָרוּתָא דְרוּחָא דְלַעֲיִלָא ומכיון שהוא

נימול מתעוררת עליו התעוררות של הרוח מלמעלה, דהיינו שהוא זוכה לנפש קדושה מהעשיה (רמ"ק). **זְכִי לְאֶתְעַסְקָא בְּאוֹרֵייתָא, אֶתְעַר עֲלֵיהּ**

אֶתְעָרוּתָא יְתִיר ואם הוא זוכה לעסוק בתורה אז מתעוררת עליו התעוררות

יתירה שהוא זוכה לרוח מהיצירה (מק"מ). **זְכִי וְעָבִיד פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא,**

אֶתְעַר עֲלֵיהּ אֶתְעָרוּתָא יְתִיר ואם הוא זוכה לקיים ולעשות את מצוות

התורה מתעוררת עליו עוד התעוררות גדולה והוא זוכה לנשמה מהבריאה (מק"מ). **זְכִי**

וְאֶתְנַסִּיב, זְכִי וְאוֹלִיד בְּנִין, וְאוֹלִיף לוֹן אוֹרְחוֹי דְּמִלְכָּא

אור הרשב"י

[טו] כדאיתא בעבודה זרה דף ג עמוד א' ואם שקטה, למה יראה? אלא בתחלה יראה ואמר חזקיה מאי דכתיב: משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה? אם יראה, למה שקטה? ולבסוף שקטה.

הלימוד היומי

לע"נ רומה בת סעדה וחיים ז"ל

קְדִישָׁא ואם הוא זכה לישא אשה וזכה להוליד בנים בכדי ללמדם את דרכי המלך הקדוש ב"ה, **הָא פְּדִין הוּא אָדָם שְׁלִים. שְׁלִים בְּכָלָא** אז הוא אדם שלם ושורה עליו גם בחינת חיה מהאצילות ואז הוא נשלם בהכל (רמ"ק).

בהמה מרגע שנולדה ועד סוף חייה יש לה אותו כח עליון

אָבֵל בְּהֵמָה דְּאֵתִילִידַת, בְּהֵמָה שְׁעָתָא דְּאֵתִילִידַת,
הָהוּא חֵילָא דְּאֵית לָהּ בְּסוּפָהּ, אֵית לָהּ בְּהֵמָה
שְׁעָתָא דְּאֵתִילִידַת, וְאֵתִמְנָא עֲלֶיהָ אבל בהמה כאשר היא נולדת אז באותה השעה כשהיא נולדת ממנים עליה כח עליון מלמעלה [סה] אולם אותו הכח הממונה עליה בסוף חייה הוא אותו הכח הממונה שהיא מקבלת באותה השעה שהיא נולדה ומתמנה עליה. **וּבְגִין כַּךְ כְּתִיב** ומשום כך כתוב בפסוק, **שׁוֹר אִו כָּשָׁב אִו עֵז כִּי יוֹלֵד** והנה. **עֵגֹל אִו טָלָה, אִו שְׁעִיר אִו גְּדִי לֹא אֵתִמֵּר** לא כתוב בפסוק את שמות הבהמות הנקראות בקטנותן, **אֵלָא שׁוֹר אִו כָּשָׁב אִו עֵז** דהיינו שכתוב רק את שמן בגדלותן וטעם הדבר הוא בגלל, **הָהוּא דְּאֵית לֵיהּ לְסוּפָא, אֵית לֵיהּ בְּשְׁעָתָא דְּאֵתִילִיד** שאותו כח עליון שיש לה בסוף חייה היא מקבלת אותו כבר מהשעה שהיא נולדה.

אור הרשב"י

[סה] ובענין איזה שורש יש להם עיין בע"ה שער מט פרק ג' וז"ל ונשמטן של הגוים הם מג' קליפות רוח וענן ואש שכולם רע וכן וחיות ועופות הטורים כולם מנוגה.

הלימוד היומי

לע"נ רומה בת סעדה וחיים ז"ל

כח קדושת השבת שורה על הנולד עד שנימול

וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אֲמוֹ ומש"כ והיה שבעת ימים תחת אמו טעם הדבר הוא, **בְּגִין לְאֵתִישָׁבָא בֵּיהּ הֵהוּא חֵילָא וְאֵתְקִיִּים בֵּיהּ** בכדי שיתיישב בו אותו הכח העליון הניתן לו בלידתו והתקיים בו לעולם. **וּבַמָּה יִתְקִיִּים בֵּיהּ** ובמה אותו הכח יתקיים בו. **כִּד יִשְׂרֵי עֲלִיה שַׁבַּת חָד, וְאִי לָא, לָא יִתְקִיִּים** אלא הוא מתי שתשרה עליו כח הקדושה של שבת אחת שהוא סוד רחמי הו"א ואם לא עברה עליו שבת אחת הוא לא יתקיים. (ועוד דַּאֲתִיבֵשׁ מְזוּהָמָא דְאַמִּיה) **וּלְבַתָּר דִּיתְקִיִּים בֵּיהּ הֵהוּא חֵילָא, כְּתִיב** ולאחר שעבר עליו שבת והתקיים בו אותו הכח העליון, אז כתוב בו **יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לִיהוָה דְהִינּוּ, בְּקִיּוּמָא דְשַׁבַּת חָד, דְּאֵעֲבַר עֲלִיה** מכח הקיום של שבת אחת שעברה עליו.

לאחר שעברה שבת על הנולד והוא נימול השכינה שורה עליו

וְיָבַר נָשׁ, בְּקִיּוּמָא דְשַׁבַּת חָד, אֵתְקִיִּים בֵּיהּ אֵתְעָרוּתָא דְהֵאִי עֲלָמָא, וְחֵילָא דִּילִיה וכן האדם ע"י שעבר עליו קיום של שבת אחת מתקיימת בו התעוררות הנפש הבסיסית והכח שלה וע"כ הוא מתקיים בעולם הזה. **כְּתִיב דְּאֵתְנַזֵּר, אֵתְעַר עֲלִיה אֵתְעָרוּתָא דְרוּחָא עֲלָאָה** ולאחר מילתו מתעוררת עליו התעוררות של הרוח העליון ונכנס בו נפש מהעשיה, **וּכְנֻסָת יִשְׂרָאֵל אֵעֲבַר עֲלִיה, וְחֻמָּאת לִיה,**

הלימוד היומי

לע"נ רומה בת סעדה וחיים ז"ל